

עפ"ג 21038/06 - מדינת ישראל נגד אלירן זגורו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 יוני 2014

עפ"ג 21038-14 פרקליטות מחוז

מרכז נ' זגורו

לפני כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופט צבי ויצמן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המעוררת
מדינת ישראל

נגד

אלירן זגורו

המשיב

ונוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד גלעד ארליך ועו"ד לירון שטרית

המשיב ובא כוחו עו"ד מיכאל כרמל

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב, נאשם 5 בת"פ 34409-06-13 (בית משפט השלום ברמלה) הורשע על פי הודהתו בהחזקת

כ - 50 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמו ובסיוע לסחר בהם ונידון ל - 13 חודשים מאסר בפועל, אותם סיס לרצות לאחרונה, ל - 6 חודשים מאסר על תנאי ול - 4 חודשים המפורטים בגין הדין ונפסל מלקבול או להחזקך רישיון נהיגה לפחות 8 חודשים.

כמו כן הוטל עליו קנס בסך 3,500 ₪.

הערעור מכoon כלפי קולות עונש המאסר בפועל וגובה הקנס.

המעוררת טוענת כי טעה בית המשפט קמא בקייעת מתחם הענישה שבין 15 חודשים ל - 30 חודשים שכן הוא סוטה באופן קיצוני מהענישה הנווגת בעבירות של החזקת סם מסוכן וסיווע לסחר בשם מסוכן בנסיבות שהחזקך המשיב.

כמו כן, טוענת המעוררת כי שגה בית המשפט קמא כאשר מיקם את עונשו של המשיב בגבול התחthon, אף מתחת

עמוד 1

לאוטו גבול, של מתחם הענישה שקבע שכן אין בעברו הנקוי יחסית של הנאשם כפי שעולה מגילון הרשעות הקודמות כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה שיכולה להיעשות רק משיקולי שיקום שלא קיימים לגבי הנאשם.

המערערת טוענת בהודעת הערעור כי שגה בית המשפט קמא כאשר השית על הנאשם עונש קל יחסית לגבי העונשים שהוטלו על הנאים 1 ו- 2 באותו תיק, אשר על פי הסדרי טיעון שנכרתו ביניהם לבין המערערת, נידונו, בהתאם, ל- 11 חודשים מאסר בפועל ול- 16 חודשים מאסר בפועל.

בסיוף הودעת הערעור טוענת המערערת כי שגה בית המשפט קמא כאשר השית על הנאשם קנס כספי בסך 3,500 ₪ בלבד, שכן מדובר בקנס שאינו עומד בעיקרונו ההלימה והגמול ביחס לעבירות הסמים ובשים לב לכמות הסם ולטיבו.

ב"כ הנאשם מתנגד להחמרה בעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם על ידי בית המשפט קמא וטען כי העונש עולה בקנה אחד עם עונשי המאסר שהוטלו על המעורבים האחרים בשתי הפרשות נשא כתוב האישום, ובמיוחד עם עונש מאסר בפועל של 34 חודשים שהוטל על הנאשם 3, שהוא מעורב באופן פעיל בשתי העסקאות נשא כתוב האישום ולא רק בעסקה שבה החזיק המערער עברו את הסם נשא מאסרו.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי עונש המאסר שהוטל על הנאשם על ידי בקנה אחד עם עונשי המאסר שהוטלו בהסתמכת המערערת על נאים 1 ו- 2 שכן גם אם חלקם היה פחות מחלוקתו של הנאשם, הרי עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם כוללים גם הפעולות של מאסרים על תנאי שחלוקתם חפפו את עונשי המאסר שהוטלו בגין מעורבותם בפרשיה נשא האישום הראשון.

עיוון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי מתייחס לחומרה למשעו של הנאשם כאשר קבע בעמוד 155 לגור הדין כי חלקו הוא חלק רב בשם לב לכך שהחזקק את הסמים ברכבו במועד העסקה נשא האישום השני ובכך סייע בעבירות הסחר. כמו כן הגיעו הנאשם וחדר ברכבו של הנאשם למקום ביצוע העבירה ביוקנעם.

עם זאת התחשב בית המשפט לקולא בכל הקשור לקביעת מתחם הענישה בכך שה הנאשם לא ניהל את המשא ומתן עם הסוכן, לא קבע את מחיר הסם ולא את כמותו ולא היה אמור לקבל את התמורה עבור הסם, אותה היה אמור לקבל חזר.

בית משפט קמא ערך השוואה בין העונשים של הנאים 1 ו- 2 ובין עונשייהם של הנאים 3 ו- 5, ומתוך כי עונש המאסר נשא הערעור הוא העונש הולם את חלקו של הנאשם בכל הפרשה שבגינה הורשע.

גם אם עונש המאסר לתקופה של 13 חודשים, שהוטל על הנאשם, כאשר עומד בפני עצמו הוא עונש קל וכך הוא המצב במיוחד כאשר הוא סוטה לקולא ממתחם הענישה כפי שקבע בית המשפט קמא מנימוק שאינו מוצדק, הרי כאשר הוא עומד למול עונשי המאסר שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשיות נשא כתוב האישום, אין לומר שהוא מצדיק התרבותה של ערכאת ערעור.

בע"פ 817/11 פלוני י' מדינת ישראל קבע כב' השופט סולברג בסעיף 41 לפסק הדין כי "כללו הוא שערכתה הערעור אינה נהגת להתערב בעונש שהטילה ערכאה דיןונית, למעט במצבים חריגיים אשר בהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש חורג באופן קיצוני מן המקובל בנסיבות דומות".

גם אם, כאמור, עונש המאסר למשך 13 חודשים אשר הוא עומד בפני עצמו סוטה ממיניות הענישה הנהוגת כאשר

מדובר בהחזקת כמות של 50 גרם קוקאין, כפי שעולה מההחלטה שהוצאה בפנינו על ידי ב"כ המערערת, הרי כאשר הוא עומד בהשוויה לעונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשיות אין לומר כי הוא חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה, כאשר אחד מההニימוקים הוא הצורך בשוויון בין נאשמים באותו פרשיות גם כאשר חלקלם אינם זהה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר שהוטל על הנאשם על ידי בית המשפט קמא.

שונה המצב בכל הקשור לקנס שהוטל על הנאשם על ידי בית המשפט קמא באשר הוא מצדיק התערבותה של ערעורה, שכן גם אם לא הוכח שה הנאשם קיבל תמורתה עבור החזקת הסם, עברו הנאים 3, הרי הוא סיעודי להרוויח כספים על חשבון בריאותו של הזולות.

לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי הקנס שהוטל על הנאשם יעמוד על סכום של 7,500 ל"נ או 3 חודשים מאסר תמורה וישולם בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

ניתן לקוז סכום של 5,000 ל"נ מטהו הסכום שהופקד על ידי הנאשם בערעורה זה והיתרה בסכום של 2,500 ל"נ תשלום תוך 30 ימים.

ניתן והודיע היום כ"ד סיון תשע"ד, 22/06/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

שמעאל בורנשטיין, שופט

צבי יצחקן, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**